

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	IIK 17/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	A. Z. (1)	uznany za winnego tego, że I. w dniu 21 lipca 1996r. w B. w hotelu przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą dokonał rozboju na osobie T. J. (1) w ten sposób, że grożąc jej pozbawieniem życia zabrał	

		<p>w celu przywłaszczenia łańcuszek i pierścionek wykonane ze złota o łącznej wartości 1 500 zł oraz pieniądze w kwocie 150 zł na szkodę T. J. (1)</p> <p>tj. o czyn z art. 280 § 1 kk</p> <p>II. w nocy z 26 na 27 lipca 1996r. na trasie A. – S. w pobliżu miejscowości A., działając wspólnie i w porozumieniu z D. A., z inną ustaloną osobą oraz z co najmniej jedną nieustaloną osobą dokonał rozboju z użyciem niebezpiecznego narzędzia na osobie S. K. (1) w ten sposób, że grożąc mu pozbawieniem życia przy użyciu broni palnej oraz po doprowadzeniu go do stanu bezbronności poprzez bicie pięścią w twarz oraz skrupowanie rąk i nóg, zabrał w celu przywłaszczenia łańcuszek wykonany ze złota, radioodtwarzacz marki P., dezodoranty, kasety magnetofonowe oraz saszetkę z pieniędzmi w kwocie 200 zł, wszystko o łącznej wartości 3 200 zł na szkodę S. K. (1)</p> <p>tj. o czyn z art. 280 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Czyn przypisany oskarżonemu w pkt I wyroku	1. Zeznania D. A. (aktualnie B.) w zakresie w jakim zrelacjonowała jako bezpośredni świadek zdarzenia rozbój na osobie	171v-174,186v - 187v, 190v-194, 206v-207v,210v-211, (466-469),532v-533 (częściowo)	

	T. J. (1), opisując udział oskarżonego oraz innych osób.		
1. Zeznania T. J. (1) wraz z okazaniem osoby (A. K.).	111v-112,120v-123		
2. Zeznania L. I. wraz z okazaniem osoby (A. K.).	113v115,124v-125		
3. Częściowo wyjaśnienia A. K. wskazujące na znajomość z A. Z. (2) oraz obecność oskarżonego w mieszkaniu na (...) podczas rozboju.	469v-471v		
4. Protokół wizji lokalnej z udziałem D. A. (miejsca dokonanych rozbojów) z materiałem pogładowym.	178-182		
5. Protokół okazania wizerunków osób (rozpoznana przez T. J. (1) jako uczestnik zdarzenia D. A.).	204-204v		
Czyn przypisany oskarżonemu w pkt II wyroku	1.Zeznania S. K. (2)	11v,12v-14,35v-36,49v-51,82v,93v,130,131,200, (...) -483v,503v-506,978v-979,1510- (...)	
2. Protokół okazania wizerunków osób (rozpoznany jako sprawca A. K.) wraz z materiałem pogładowym	40-41		
3. Protokół okazania wizerunków osób (rozpoznana jako uczestnik zdarzenia E. Z. obecna partnerka A. Z. (2)) wraz z materiałem pogładowym	83v-84		

4. Protokół okazania wizerunków osób (rozpoznana jako uczestnik zdarzenia D. A.)	201v	
5. Zeznania D. A. (aktualnie B.) w zakresie w jakim zrelacjonowała jako bezpośredni świadek zdarzenia rozbój na osobie S. K. (2), opisując udział oskarżonego oraz innych osób	171v-174,186v - 187v, 190v-194, 206v-207v,210v-211,466-469,532v-533 (częściowo)	
6. Częściowo zeznania A. K.	k.105v-106,128-129,196v-199v,469v-471v	
7. Zeznania J. M.	54v,475v,502v	
6. Zeznania J. C.	55v-56,511v-512,538-538v	
7. Zeznania J. G. (obecnie J.)	58v,475,502,538,1049	
8. Zeznania R. K.	59v-60v,483v-484	
9. Zeznania M. K.	61v-62,484v-485,508,538v,539,980	
10. Zeznania B. K.	63v-64,484, 508v,979	
11. Zeznania Z. K.	96v-98.485-485v,,487v-488,516v-517,546v-547,980	
12. Protokół oględzin samochodu S. K. z materiałem poglądowym	15-18v	
13. Protokół oględzin miejsca rozboju wraz z materiałem poglądowym	21-25	
0.1. Fakty uznane za nieudowodnione		

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Czyn przypisany oskarżonemu w pkt I wyroku	1. Zeznania D. A.	D. A. była osobą, która pozostawała pod dużym wpływem ustalonej osoby (A. K.), zgadzała się na pozostawianie jej w agencji towarzyskiej, odbywanie stosunków płciowych ze wskazanymi przez niego osobami, wreszcie na współudział w kolejnych popełnianych przestępstwach. Została za to zresztą prawomocnie skazana, przy czym skazanie to nastąpiło w dużej mierze w oparciu o materiał dowodowy bazujący na jej przyznaniu się i opisanu okoliczności zdarzeń. W przeważającej części materiał ten wraz z dodatkowym materiałem pochodzącym z osobowych źródeł dowodowych ale też mającym	

charakterystycznych protokoły oględzin, okazania) stał się podstawą niniejszego aktu oskarżenia.

Świadek poddany został badaniu psychologicznemu (k.519-520), biegły wskazywał na przeciętność funkcji umysłowych D.A., jednakże wyraźnie wskazał na to, iż w jej przypadku nie można mówić o konfabulacjach, ma dobre postrzeganie zdarzeń a następnie odtworzenie ich. Jedyny „mankament” to podatność na sugestie – w tym wypadku Sąd jednak odnosił jej twierdzenia do innych dowodów w sprawie. Sąd nie kwestionował opinii biegłego klinicznego.

Zeznania świadka, za wyjątkiem części zmanipulowanej (466-469, o czym niżej) okazały się konsekwentne, wskazujące od razu na osoby sprawców, wśród których był także i oskarżony A. Z. (2).

Opisała działalność obywateli Litwy na terenie RP, w szczególności A. K., co więcej jej depozycje pozostają w zgodzie z jego twierdzeniami (np. wizyty na ul. (...)) tyle, że A. K. nadaje im inny kontekst (np. przyznaje, że wysyłał D. A. do J., czy też że sam tam był tyle, że jedynie domagając się zwrotu długu jej męża (...)) k.469v)

W wypadku zdarzenia z pkt I a.o twierdzenia świadka weryfikowane zostały pozytywnie dodatkowo przez zeznania pokrzywdzonej T. J. (1).

Pokrzywdzona potwierdziła dokładnie opis zdarzenia przedstawiony przez D. A. stwierdzając, iż wizyta mężczyzn, w tym oskarżonego, została niejako „zapowiedziana” przez przybyłą wcześniej kobietę (rozpoznana D. A.).

Przekaz D.A. dodatkowo wskazywał, iż w rozboju udział wziął A. K. i osoba ta podczas okazania także została rozpoznana przez T. J. (k.111,114) oraz będącą świadkiem rozboju L. I. (k.124v-125) – trudno w tej sytuacji uznać, iż jedynie część twierdzeń D. A. i to akurat obejmująca A. Z. (2) miała być wynikiem konfabulacji, tym bardziej, iż w toku postępowania nie potwierdzono jakichkolwiek elementów, które miałyby wskazywać na istnienie urazów czy pretensji mogących skłaniać świadka do fałszywego obciążania oskarżonego, jej relacja stanowiła zresztą część całej narracji gdzie główną osobą obciążaną był A. K., natomiast A. Z. (2) pełnił w niej rolę poboczną

		<p>omawianą niejako „przy okazji”.</p> <p>A. K. stwierdził zresztą, iż 21.07.1996r. rzeczywiście wysłał D. A. do J., ta miała upewnić się, że w domu przebywa (...) S., a gdy okazało się że jest on aresztowany, K. wszedł do mieszkania J. wraz z Z. i innymi osobami (co potwierdza relacje złożone przez D. A., T. J. oraz L.I.).</p>
2. Zeznania T. J. (1)	<p>Brak podstaw do kwestionowania, opis zdarzenia i postępowania wszystkich osób zgodny z relacjami A. i I. (po części też A.K.), udział w zdarzeniu trzech mężczyzn, z których rozpoznała jedną (A. K.), nie okazywano jej A. Z. (2), jednakże tożsamość tego oskarżonego ujawniła D.A. oraz A.K..</p>	
3. Zeznania L. I.	<p>Brak podstaw do kwestionowania, opis zdarzenia i postępowania wszystkich osób zgodny z relacjami A. i J. (po części też A.K.) udział w zdarzeniu trzech mężczyzn, z których rozpoznała jedną (A. K.), nie okazywano jej A. Z. (2), jednakże tożsamość tego oskarżonego ujawniła D.A. oraz A.K..</p>	
4. Częściowo wyjaśnienia A. K.	<p>A. K. potwierdził, iż w dniu zdarzenia 21 lipca 1996r. przebywał w B. w hotelu przy ul. (...), rzeczywiście wchodził do</p>	

	<p>mieszkania J., domagał się zwrotu długu, który miał mieć mąż J., a skoro go nie było żądanie skierował do J. – ta w ramach zastawu dała mu złoty łańcuszek (potwierdzają to i I. i J. jedynie zmieniając kontekst tego na zabór), <u>zdecydowanie potwierdził, iż był z nim A. Z. (2) „na pewno ze mną był A. Z. (2)” (k469v) – twierdzenia A.K. potwierdzone co do przebiegu zdarzenia (nie kontekstu tj. on twierdził, że chodziło o negocjacje itd. natomiast pokrzywdzona, że o rozbój) przez A. i I. oraz J..</u></p>	
5.Protokół wizji lokalnej z udziałem D. A.	Nie kwestionowane, świadek wskazała na miejsca dokonywanych rozbojów w tym na ul. (...) w B., potwierdzone przez relacje J., I., K..	
6.Protokół okazania wizerunków osób	Rozpoznana jako uczestnik rozboju D.A., która tego nie kwestionowała.	
Czyn przypisany oskarżonemu w pkt II wyroku	1.Zeznania S. K. (2)	<p>Zasadniczo zeznania świadka odpowiadają prawdzie, w zakresie w jakim opisał przebieg samego rozboju, świadek jedynie ukrywa wzajemne powiązania między nim a przede wszystkim A. K. (przygraniczny przemyt, wzajemne rozliczenia), potwierdzone zostały szczegółowo przez D. A.;</p> <p>opis samego zdarzenia, czyli kursu taxi w</p>

		<p> kierunku A., obecność E. Z. oraz D.A. i A.K. (którego pokrzywdzony znał) w samochodzie taxi, polecenie zjazdu na parking, przyjazd białej lady od strony S., wreszcie sam przebieg napadu potwierdzone zostały przez D. A., która także wskazała A. Z. (2) jako uczestnika tego zdarzenia, opisując jego rolę (k.193v),</p> <p>Z zastrzeżeniem powyższym brak było podstaw do negowania powyższych depozycji.</p>
2,3,4 protokoły okazań	<p>Prawidłowość okazań nie kwestionowana, S.K. rozpoznał uczestników zdarzenia, co potwierdza relację D.A., iż była na miejscu i widziała całe zdarzenie,</p>	
5.Zeznania D. A.	<p>Zeznania świadka, za wyjątkiem części zmanipulowanej (466-469, o czym niżej) okazały się konsekwentne, wskazujące od razu na osoby sprawców, wśród których był także i oskarżony A. Z. (2).</p> <p>Opisała działalność obywateli Litwy na terenie RP, w szczególności A. K., jej depozycje pozostają w zgodzie z opisem zdarzenia jakie złożył S.K., wzajemnie się weryfikują. Wskazała na to, iż S.K. zajmował się przemytem papierosów, przed zdarzeniem do</p>	

		Polski przyjechał Z. z innymi L., szukali K. chcąc odzyskać dług (identycznie wyjaśniał A.K.).	
6.Zeznania A. K. (częściowo)		Zeznania świadka w zakresie w jakim stwierdził, iż zna A. Z. (2), ten zajmował się przemytem papierosów do Polski i znał S.K. dla którego praca jako taksówkarza była jedynie przykrywką do działalności przemytniczej, co więcej oskarżony miał do K. pretensje o „nieuczciwe” rozliczenie jednej z transakcji w związku z czym A.K. „jeździł” z Z. i L. i szukał K. (co wpisuje się doskonale w zakres popełnionego przestępstwa, a także wyjaśnia jego powody k.106,198-199) – relacje te zostały potwierdzone przez D. A..	
7-13 zeznania świadków		Świadkowie opisali kwestie zachowania S.K. po zdarzeniu, poszukiwania przez niego pomocy, twierdzenia co do sprawców, sposób zachowania, kwestie zabezpieczenia samochodu – nie kwestionowano, Sąd dał im wiarę.	
14-15 protokoły oględzin		Czynności „techniczne” związane z zabezpieczeniem śladów, nie kwestionowane	

<p>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>Czyny przypisany oskarżonemu w pkt I i II wyroku</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego A. Z. (2) (k.341-342,448v,977-978)</p>	<p>Oskarżony poprzestał w zasadzie wyłącznie na zaprzeczeniu by miał popełnić zarzucane mu czyny, krótko podczas przesłuchania w 2016r. (a więc po 20 latach od zdarzenia) stwierdzając w zakresie czynu z pkt II wyroku (rozbój na osobie S.K.), iż w tym czasie był na Litwie, obchodził urodziny swojej matki. Nie przebywał w Polsce, jeśli już to jeździł do K., nie znał A. K., jednakże zna D. A., z którą miał konflikt o paszport jego żony/partnerki.</p> <p>Powyższe relacje są sprzeczne z twierdzeniami D. A. oraz co nawet istotniejsze z wyjaśnieniami A. K..</p> <p>Ten ostatni opisując zdarzenia z ul. (...) (pkt I wyroku) starając się uwiarygodnić swoją relację, opisał jego przebieg w zasadzie w identyczny sposób co A. oraz J. i I. nadając jednak inne znaczenie swoim czynnościom - nie</p>	

chodziło według niego o rozbój, zabór, wymuszenie a o zwykłą rozmowę na temat zwrotu długu oraz dobrowolne przekazanie złotego łańcuszka, który miał posłużyć jako zastaw.

Tak kształtując opis, przekonując o tym, iż nie było mowy o popełnieniu przestępstwa, nie miał powodów do tego by kogokolwiek „kryć”/chronić/a nawet obciążać, on prostu potwierdził to kto z nim był.

W przeciwieństwie do A. Z., przesłuchany został nie po 20 latach od zdarzenia ale składał wyjaśnienia w niecałe 2 lata po zdarzeniu (luty 1998r.) i nie miał żadnych wątpliwości nie tylko co do tego, że zna A. Z. (2) ale także co do tego, iż ten uczestniczył z nim w tym zdarzeniu „na pewno był ze mną Z. ... wymienieni byli w pokoju (...)”(k.469v).

Potwierdził w ten sposób relację D.A., która również obciążyła A.Z., przy czym co istotne świadkowie ci skupiali się głównie na swoich osobach, o roli Z. opowiadając niejako „przy okazji”. Nie tworzyli oni narracji w ramach, której to jego szczególnie obciążali, podkreślali ewentualną brutalność czy rolę przywódczą – jedynie wskazywali na to, iż przebywał w określonych

miejscach i zachowywał się w określony sposób.

Ich relacje odnoszące się do pozostałych elementów przestępstw były weryfikowane pozytywnie (m.in. przez zeznania J.. I., K.), w ocenie Sądu brak było więc podstaw do negowania depozycji odnoszących się do Z.. Zapewne gdyby chcieli go „pogrążyć” jego rola zostałaby w jakiś sposób podkreślona, wyeksponowana, tymczasem nic takiego nie miało miejsca.

A.K. wskazywał na szerszą znajomość z oskarżonym stwierdzając m.in., iż ten zajmował się przemytem papierosów do Polski i znał S.K. (k.106,198-198v). Opisywanie nader szeroko okoliczności tej znajomości opis przemytu papierosów, kwestie rozliczeń itd. daleko przeczą stwierdzeniu oskarżonego zaprzeczającemu znajomości z A.K..

Również wyjaśnienia oskarżonego, w których po 20 latach od zdarzeń objętych a.o tworzy on sobie alibi nie przekonują. W tym zakresie jego pamięć jest wybiórcza, pamiętać także należy, iż wówczas mieszkał on w odległości kilku godzin jazdy samochodem granicy i bez problemu mógł szybko się przemieszczać – udział

		<p>w imprezie rodzinnej (nawet jeśli temu wierzyć, czego Sąd nie robi z przyczyn podanych niżej przy omówieniu zeznań siostry oskarżonego) nie wykluczał udziału w rozboju.</p>
<p>2. częściowo zeznania A. K. (k.105v-106,128-129,196v-199v,469v-171v)</p>	<p>W zakresie w jakim zaprzecza by w trakcie zdarzenia na ul. (...) w B. (czyn z pkt I wyroku) miał dokonać rozboju (przeczą temu J., I. oraz A.) oraz w zakresie w jakim przeczył udziałowi w rozboju na osobie S.K. (pkt II wyroku), przeczy temu S.K. (rozpoznał tego świadka) oraz D.A.</p>	
<p>3. częściowo zeznania D.A. (k.466-469)</p>	<p>W zakresie w jakim zaczęła się wycofywać z wcześniejszych wyjaśnień i obciążania K., przy czym nie potrafiła podać jakichkolwiek sensownych powodów zmiany swojego stanowiska i to na tyle, iż stwierdziła, iż treść jej poprzednich depozycji wynikała z „właściwości hipnotycznych przesłuchujących ją policjantów”, przy czym to wycofywanie się było nader ograniczone gdyż dotyczyło jedynie osoby A.K. (niejako „wycięła” go z narracji obejmującej przestępstwa wskazane w ao), podtrzymując jednak twierdzenia dotyczące A.Z. – ostatecznie porzuciła tę postawę potwierdzając wyjaśnienia, w których obciążała obu oskarżonych (k.532v), świadek była</p>	

	<p>uzależniona od A. K. na co Sąd zwracał uwagę we wstępnej części uzasadnienia, bała się i K. i Z. podkreślała ze m.in. Z. przyjeżdżał do niej na Litwę, straszył ją (k.469)</p>	
<p>4. Zeznania świadka A. B. (k.1081v-1082,2082v-2083)</p>	<p>Świadek (w czasie zdarzenie 15-letni) miała dostarczyć alibi skazanemu na okoliczność przebywania A.Z. podczas czynu opisanego w pkt II wyroku (rozbój na S.K.) na Litwie i uczestniczenia przez niego w urodzinach matki – zdarzenie miało miejsce w dniach 26 na 27 lipca 1996r. natomiast świadek składała zeznania po raz pierwszy 17 lutego 2017r. pamiętając okoliczności imprezy rodzinnej sprzed 21 lat, ostatecznie jednak na tej samej rozprawie swe twierdzenia zaczęła opatrywać zastrzeżeniami „wydaje mi się ...tak do końca, to nie jestem pewna”, przesłuchana ponownie nie była w stanie podać szczegółów żadnej kolejnej imprezy rodzinnej mimo stosunkowo niewielkiego odstępu czasu (Sąd pytał o imprezy rodzinne sprzed kilku lat) i ostatecznie stwierdziła na pytanie co robił oskarżony w dniu 26.07.1996r. „nie pamiętam takich rzeczy” k.2083,</p> <p>Ponadto twierdzenia świadka co do obecności oskarżonego na imprezie</p>	

	rodzinnej sprzeczne są z wyjaśnieniami A. i K..		
5.Zeznania E. Z. (k.2081-2082v)	Świadek partnerka oskarżonego przesłuchana na wniosek obrońcy oskarżonego (wcześniej nie przesłuchiwana) po niemal 25 latach od zdarzenia, stwierdziła że nie pamięta zdarzenia związanego z rozbojem starając się wymazać tamten okres z pamięci, jedynie wskazywała na A.K. oraz D.A. jako na osoby ją terroryzujące zmuszające do prostytucji – Sąd nie dał jej wiary w zakresie w jakim zasłoniła się niepamięcią odnośnie udziału w rozboju, rozpoznał ją S.K. potwierdziła powyższe D.A..		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		art. 280 § 1 kk
	art. 280 § 2 kk		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Odnoście czynu
przypisanego w pkt I
wyroku

Czynności oskarżonego
wpisały się w realizację
scenariusza związanego z
dokonaniem przestępstwa
na osobie T. J.,
utrzymującej się w tym
czasie z handlu na
(...) bazarze. Najpierw
do mieszkania weszła
D.A. zapowiadając, że
zaraz przyjdzie „ojciec
mafii” (tak określiła
A.K. według relacji
I.) za nią weszło
dwóch mężczyzn wśród
których był A.Z., nakazali
pokrzywdzonej „być
cicho” groził, i że ja zabiją.
A.K. „ojciec mafii” po
przyjściu do mieszkania
zabrał sterroryzowanej
pokrzywdzonej łańcuszek
i pierścionek ze złota,
domagając się
przyniesienia
dodatkowych pieniędzy na
bazar za kilka dni.

Sprawcy ewidentnie
działali w zamiarze
bezpośrednim popełnienia
przestępstwa w ramach
wcześniej ustalonego
podziału ról.

Odnoście czynu
przypisanego w pkt II
wyroku

Do zdarzenia doszło na
skutek „nieporozumienia”
między osobami
zajmującymi się
przemytem przez granicę
wyrobów akcyzowych,
samo zdarzenie miało

charakter wcześniej zaplanowany, w ramach realizacji K., A. i Z. pojechali z K. taksówką w kierunku A.. Był to jedynie pretekst, po zjechaniu na parking podjechał samochód w którym był także oskarżony, przebywający w nim mężczyźni wraz z A.K. przy użyciu broni palnej sterroryzowali K. i doprowadzeniu go do stanu bezbronności poprzez bicie pięścią w twarz oraz skrępowanie rąk i nóg zabrali przedmioty wartościowe w celu przywłaszczenia.

Sąd uznał więc, iż oskarżony wykonujący czynności w ramach podziału zadań, który miał doprowadzić do popełnienia przestępstwa na szkodę S.K. działał w zamiarze bezpośrednim, wiedział po co tam jedzie, wiedział, że pokrzywdzony zostanie „poproszony” o zatrzymanie się na parkingu i to będzie to miejsce w którym sprawcy zrealizują swój cel.

#	3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
			- brak przyznania się do winy, brak wyrażenia skruchy, jakiegokolwiek gestu wskazującego na zrozumienie naganności

			<p>czynu i to mimo upływu niemal ćwierćwiecza,</p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie w ramach wcześniejszego planu, - za okoliczność łagodzącą uznać należy nie epatowanie przemocą, ograniczanie się do werbalnych gróźb, wytworzenia atmosfery strachu i zagrożenia - kara w minimalnych granicach zagrożenia związana też jest z upływem czasu od samego zdarzenia, brak było danych wskazujących na to by oskarżony kontynuował tego typu działalność,
		<p>jak wyżej</p> <p>postawa skazanego, negowanie winy, próby uniknięcia odpowiedzialności nie dają żadnych podstaw do tego by korzystać z instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary</p>	
		<p>zastosowanie zasady niemal pełnej absorpcji wynika przede wszystkim z tego, iż od zdarzeń przestępczych upłynęło w zasadzie 25 lat, oskarżony przebywa w W. B. tam ma rodzinę, pracuje, brak jest danych wskazujących na to, że nadal prowadzi działalność przestępczą co oczywiście nie zwalnia go z odpowiedzialności za czyny popełnione nawet wiele lat temu</p>	

IV.	I i II	- obowiązek naprawienia szkody, wysokość szkód wynika z twierdzeń pokrzywdzonych (nie kwestionowano)	
5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	V.	V	Na mocy art. 63 § 1 kk zaliczono oskarżonemu A. Z. (2) na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25.08.2016r. godz. 14:30 do dnia 21.12.2016r. godz. 14:50, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			

Sąd ostatecznie odstąpił od bezpośredniego przesłuchania oskarżonego A. Z. (2).

Sąd oczywiście zdaje sobie sprawę, iż prowadzenie rozprawy pod nieobecność oskarżonego w każdej sytuacji, gdy obecność ta była obowiązkowa, a więc zarówno na podstawie art. 374 § 1 zd. 2, jak i na podstawie art. 374 § 1a, stanowi naruszenie prawa mające charakter bezwzględnej przyczyny odwoławczej w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 11 (tak wyr. SN z 4.2.2009 r., V KK 331/08, Legalis; wyr. SN z 22.10.2008 r., V KK 106/08, Legalis; wyr. SN z 13.9.2007 r., IV KK 26/07, OSNKW-R 2007, poz. 1989; wyr. SN z 5.6.2007 r., IV KK 113/07, OSNwSK 2007/1/1231; wyr. SN z 16.12.2005 r., V KK 418/05, OSNKW 2005, poz. 2520; wyr. SN z 2.3.2005 r., IV KK 344/04, Legalis; wyr. SN z 26.5.2004 r., V KK 15/04, Legalis; wyr. SN z 2.7.2002 r., IV KK 143/02, Prok. i Pr. 2003, Nr 1, poz. 15).

Jednakże niestawienie się oskarżonego na rozprawę w wypadku, gdy jego obecność jest obowiązkowa nie będzie wyłączało przeprowadzenia rozprawy w jego

nieobecności, jeżeli spełnione zostaną warunki określone w art. 376 lub 377 KPK, a sąd nie uzna w określonych wypadkach obecności oskarżonego za niezbędną.

Stosownie do treści 377 § 3kpk jeżeli oskarżony, którego obecność na rozprawie lub posiedzeniu jest obowiązkowa, zawiadomiony o terminie rozprawy lub posiedzenia oświadcza, że **nie weźmie udziału w rozprawie lub posiedzeniu**, uniemożliwia doprowadzenie go na rozprawę lub posiedzenie albo zawiadomiony o nich osobiście **nie stawia się na rozprawę lub posiedzenie bez usprawiedliwienia, sąd może prowadzić postępowanie bez jego udziału**; sąd może jednak zarządzić zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie oskarżonego.

Sąd zwrócił się do oskarżonego z zapytaniem, czy będzie brał udział w rozprawie, oskarżony za pośrednictwem swego obrońcy oświadczył najpierw, iż wyraża zgodę na prowadzenie sprawy pod jego nieobecność (k.2039). Stanowisko to zostało doprecyzowane na rozprawie - obrońca skazanego w jego imieniu wyraźnie oświadczył, iż oskarżony wielokrotnie

wcześniej przesłuchiwany nie ma w niniejszej sprawie nic do powiedzenia i „**odmawia udziału w sprawie**” (k.2042v).

W sprawie, z uwagi na upływ czasu, wielokrotne przesłuchiwanie w kolejnych postępowaniach, za zgoda stron odstąpiono od przesłuchania wskazanych w ao świadków (zawiadomiono o terminie S.K. i T. J.).

Przesłuchanie świadków B. i Z. z uwagi na sytuację pandemiczną oraz stanowisko stron oraz zgodę obrońcy oskarżonego oraz oskarżyciela przeprowadzono zdalnie.

7. Koszty procesu

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Przytoczyć okoliczności

VI.

zwolniono oskarżonego od opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych w sprawie – nie mieszka on w Polsce, nie posiada tutaj majątku, ewentualna egzekucja co do środków majątkowych okazałaby się nieskuteczna,

6. 1Podpis